

som ere brugte i Fjor og i Forfjor, hvorfra komme de? Det er Landarbejderne og Husmændene rundt omkring paa hans Godser og Avlsgaarde, der gennem Aarene have tilvejebragt disse Penge. Og den Mand, som uden Arbejde har Raad til at føre denne Luksustilværelse, betaler ikke en Smule i Skat af de Penge, han paa denne Maade giver ud. Der er megen Luksus, som ikke kan beskattes. Der er f. Eks. mange Passioner, som de rige have, og som ganske vist ogsaa andre Mennesker have, men som koste mange af Overklasserne dyre Penge. Det er de illegitime Forbindelser. Dem kan man dog ikke beskatte, og man beskatter dem heller ikke, for man kan ikke komme til det.

Jeg kunde nævne megen anden Luksus, man ikke beskatter, men jeg vil blot nævne en, som man heller ikke er i Stand til at beskatte, men som burde beskattes, det er den Luksus, som f. Eks. Vælgerne i Københavns 4de Valgkreds udviste ved at sende en Mand som f. Eks. det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds her op i Tinget. Det er i Virkeligheden en Luksus. Det ærede Medlem interesserer ved sin Tale, ligesom f. Eks. enhver Konferencier interesserer ved det Causerie, som han paa forskellige Steder i denne By har Lejlighed til at udvikle, men man faar ikke Følelsen af, at man har en Politiker for sig, en Mand med et Standpunkt, og man faar mindst af alt Følelsen af, at der staar et Parti bagved. Jeg lagde ogsaa Mærke til, da det ærede Medlem forleden Dag havde Ordet, at hans egne Partifæller ligesom demonstrativt rejste sig, nogle smed en Pennenkniv henad Bordet, andre trak paa Skulderen, nogle løb deres Vej. Jeg forstaar det udmærket godt, for de have ikke andet end Ulejlighed og Ubehag ud af hans Tilstedeværelse her i Tinget. For et Aar eller to siden talte det ærede Medlem om Adelen og dens Forpligtelse til at opretholde vort Forsvar. Han fremkom med den Paastand, som naturligvis kun kunde glæde enhver Demokrat at i Virkeligheden skulde vore Lensbesiddere og Adelsmænd ifølge gammel Lov og Hævd paatage sig alle Udgifterne til vort Forsvar. Denne Opfattelse vakte, tør jeg sige, vild Forvirring i Højres Rækker, men det maa naturligvis være Højre en Trøst, at den blev fremsat af en Mand, der ikke giver sig ud for at være Politiker. Og nu forleden Dag fremkom det ærede Medlem med Udtalelser, i hvilke han fremhævede, at de rige Folk, som havde Raad til at rejse ud af Landet,

Raad til at frigøre sig for at opholde sig et eller andet Sted her i Landet, skulde have saa faa Skatter som muligt, hvorimod de fattige, som ikke have Raad til at rejse, som ere tvungne til at blive paa Stedet, skulde have Skattepligt; thi de have meget mere Nytte af Samfundet end de andre. Ja, denne frygtelige Paastand vil det rigtignok blive meget alvorligt for Højres Kandidater at bides med omkring paa Valgtribunerne. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds fremsatte overfor et andet æret Medlem nogle Bemærkninger om et Skue-spil. Jeg kom da til at tænke paa „Genboerne“, som de Herrer og jeg jo have haft Lejlighed til at se paa det kgl. Teater, og hvor ogsaa en af Hovedrollerne spilles af Olaf Poulsen. Der ser man Løjtnant von Buddinge Gang efter Gang blive meget forskrækket over, at der bliver raabt to Ord til ham. Jeg kunde tænke mig, at Højres Kandidater ude omkring i Landet ved de kommende Valg ville blive ikke mindre forskrækkede end Løjtnant von Buddinge, naar man raaber efter dem: Manden fra fjerde! Det vil være meget vanskeligt for Højre overhovedet nogetsteds ude i Landet at appellere til den almindelige Vælgerklasse med det økonomiske Program, hvorpaa det ærede Medlem stiller sig.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds udtalte sin Beklagelse over, at det ikke hørte med til almindelig Dannelse her i Landet at have Kendskab til Nationaløkonomi. Ja, det er selvfølgelig beklageligt, det indrømmer jeg. Men hvis den nationaløkonomiske Dannelse, det ærede Medlem repræsenterer, er almindelig i Overklassen, beklager jeg egentlig Overklassen, saa tror jeg, at de Landboere, der sidde her i Salen, ogsaa de, der ere mine politiske Modstandere, og vi Arbejdersrepræsentanter egentlig ere meget godt holdne. Vi skulde ikke anstrenge os for at faa Del i det ærede Medlems nationaløkonomiske Dannelse. Den kunne vi meget godt undvære. Havde vi alle haft den, tror jeg, der ikke var blevet lovgivet i dette Land saa forholdsvis taaleligt, som der er blevet. Jeg tænker, og det ville ærede Medlemmer sikkert indrømme mig, at hvis de 114 Folketingsmænd, der ere her i Tinget, vare Folk med en lignende nationaløkonomisk Dannelse som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, lignende Doktoriner, vilde det se meget sørgeligt ud for Landet og for dette Ting. Jeg vilde ønske, det var muligt, at det ærede Medlem kunde paa en Maade stykkes ud